

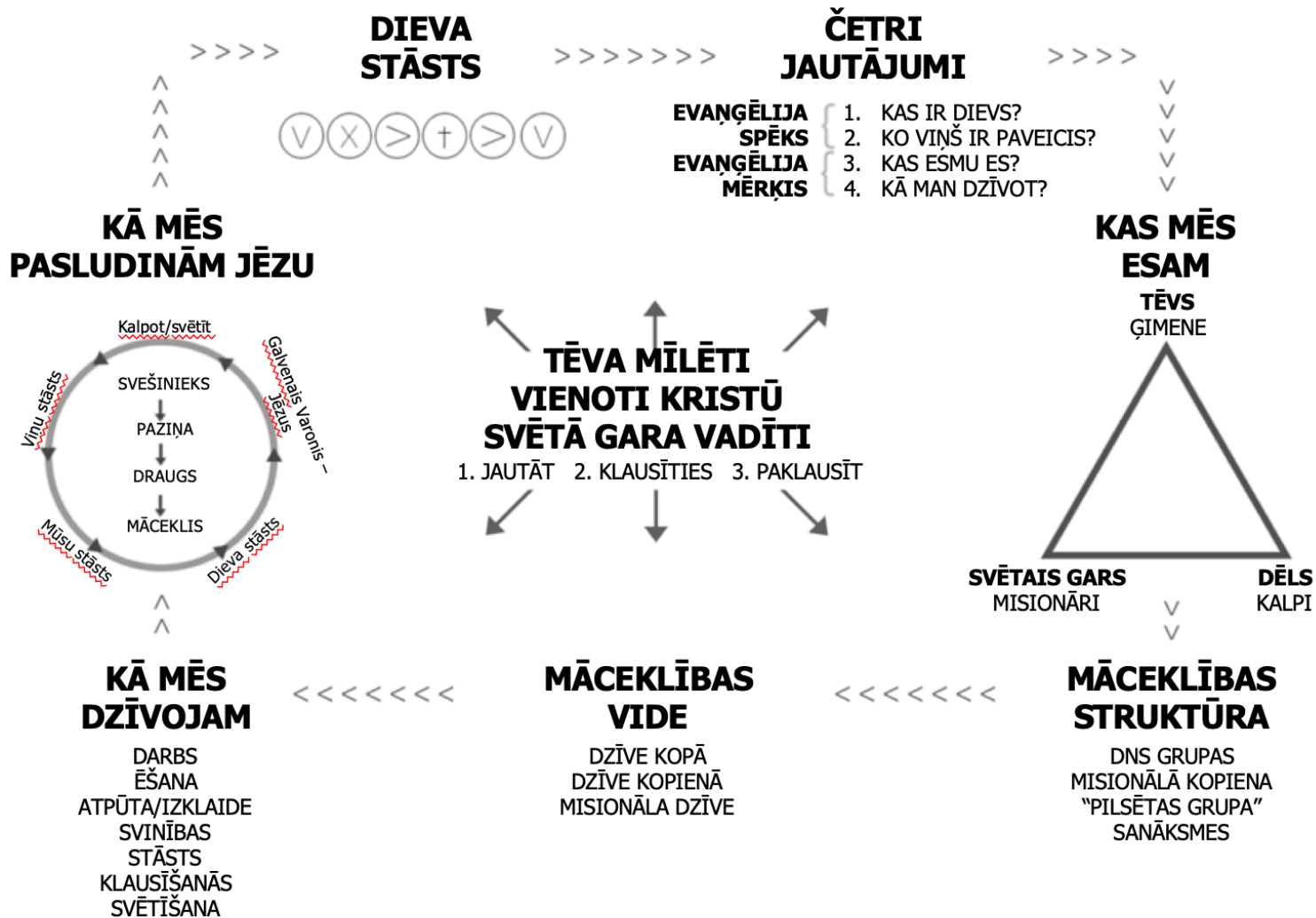
MK APMĀCĪBAS PLĀNS

TODS MORRS

WWW.MISSIONALMADESIMPLE.COM

MĀCEKĻU VEIDOŠANAS DZĪVESVEIDS

MĀCEKĻU VEIDOŠANA

Iepriekšējā lapā redzamais attēls ir domāts kā pastāvīgs atskaites punkts, palīdzot mums izvērtēt un ieplānot apmācības, kas nepieciešamas pilnvērtīgu mācekļu veidošanai, kuri pēc tam veido citus par mācekļiem. Tas nav pilnīgs, bet sniedz "lielās bildes" plānu, lai vadītu un palīdzētu tikt cauri "kāpēc", "ko" un "kādā veidā" jautājumiem, kas jāuzdod, lai veidotu nobriedušus mācekļus.

VISA CENTRĀ: TRĪSVIENĪGĀS ATTIECĪBAS

Apmācības plāna centrā izceltas mūsu attiecības ar Dievu Tēvu, Dēlu un Svēto Garu. Māceklības jēga un mērķis ir mūsu attiecības ar Trīsvienīgo Dievu. Tām arī ir izšķiroša loma mūsu, kristiešu, dzīves veselīgumam, izaugsmei un ietekmei. Tās nozīmi ir jāuzsver atkal un atkal – viss, kas mums pieder, viss, kas mēs esam, viss, ko mēs darām, – viss ir Trīsvienības dots un uzturēts. Šajās attiecībās mums ir viss. Bez šīm attiecībām mums nav nekā. Tāpēc mūsu mērķis ir arvien tuvākas attiecības un arvien lielāka pašjāvība uz Trīsvienīgo Dievu. Tādēļ šīs attiecības ir visa centrā!

DIEVA STĀSTS

Dieva stāsts ir skatījums uz Bībeli kā uz savstarpēji saistītu stāstu par Dieva attiecībām ar cilvēci. Viscaur Bībelei plūst vairākas galvenās tēmas, kas uzglezno skaistu bildi par to, kas ir Dievs, ko Viņš ir paveicis un kādas ir mūsu attiecības ar Viņu. Tam ir īpaša nozīme, veidojot nobriedušus mācekļus, tāds, kuri saprot, ka Bībele nav vienkārši dažādu attiecību, detaļu un notikumu kopums. Bībele jāuztver kā viens liels, nepārtraukts stāsts, kas apraksta Dieva attiecības ar Viņa radību. Tas, ko Dievs dara un kā Viņš izturas pret cilvēkiem, nemainās, vienalga, kuru Rakstu vietu mēs lasām. Šī izpratne palīdzēs cilvēkiem veidot attiecības ar Dievu un cilvēkiem nozīmīgos veidos.

ČETRI EVAŅĢĒLIJA JAUTĀJUMI

Šie 4 jautājumi apkopo un iedala Bībeles stāstu un palīdz mums pastāvīgi "filtrēt" dzīvi caur Evaņģēlija prizmu. Šie 4 jautājumi ir: Kas ir Dievs? Ko Viņš ir paveicis? Kas esmu es? Kā man dzīvot? Patiesība, kas stāv aiz šiem jautājumiem, attiecas uz ikvienu mūsu dzīves aspektu. Šīs Evaņģēlija patiesības palīdz mums atpazīt tos melus, kuri atrodami dažādās mūsu dzīves jomās un norāda uz dziļajām grēka saknēm, kas ietekmē mūsu domas un uzvedību. Šīm lietām būtu jābūt māceklības pamatā! Jo vairāk mēs spēsim palīdzēt cilvēkiem lietot šos jautājumus kā pamatu savai dzīvei, jo vairāk mēs redzēsim, kā viņi dzīvos Evaņģēlija piepildītas dzīves. Tas ietekmēs viņu domas, runas veidu, izvēles, attiecības un lūgšanas. Patiesības par Dievu un cilvēkiem ir atkal un atkal jāatgādina, līdz tās nosēžas cilvēku sirdīs un prātos. Tā ir neatņemama māceklības sastāvdaļa.

KAS MĒS ESAM: MŪSU IDENTITĀTE

Mūsu, kā Kristus mācekļu, primārā identitāte tiek izdzīvota caur 3 mazākām identitātēm – ģimene, kalpi un misionāri. Šīs identitātes mums tiek piešķirtas uz mūsu attiecībām ar Trīsvienību pamata. Mūsu Debesu Tēvs ir mūs adoptējis par saviem dēliem un meitām, saviem bērniem, un padarījis mūs par daļu no savas mūžīgās ģimenes. Viņš ir mūsu Tēvs, un mēs esam Viņa ģimene. Jēzus, mūsu Kungs un Glābējs, ir kalpojis mums pārsteidzošā veidā, samaksājot par mūsu grēkiem ar savu dzīvību. Viņš dzīvoja kalpa dzīvi un ir pavēlējis mums sekot Viņa piemēram – kalpot pārējai pasaulei. Viņš ir mūsu Kēniņš, un mēs esam Viņa kalpi. Svētais Gars, kurš savā būtībā ir misionāls, ir tas, kurš motivē, vada un palīdz Dieva cilvēkiem izdzīvot Dieva misiju. Mēs redzam, ka Viņš tieši tāpat rīkojās Jēzus dzīvē, agrīnās draudzes dzīvē, Pāvila kalpošanā un turpina to darīt arī mūsdienās. Mēs esam misionāri, un mēs izdzīvojam šo identitāti ar Svētā Gara palīdzību, kurš mīt mūsos.

MĀCEKLĪBAS UZBŪVE

Māceklības pamatā ir 3 būtiskas struktūras, kuras darbojas kopīgi, lai veidotu pilnvērtīgus mācekļus. Katra no šīm struktūrām ir unikāla un katra paveic atšķirīgas lietas, jo atšķiras no citām izmērā un attiecību dinamikā. Katra no tām ir nozīmīga un viena otru papildina (aplūkojiet “3 māceklības pamatstruktūras” materiālu). Ceturtā struktūra, kas ir kā papildinājums pārējām, saucas “Pilsētas grupa”, un tās pamatā ir vairākas misionālās kopienas, kas darbojas kopā noteiktos laikos un veidos, lai nozīmīgākā veidā mīlētu tos cilvēkus, kurus Dievs ir aicinājis mīlēt (aplūkojiet piemēru “Mūsu dienviddaļas pilsētas grupa” materiālā).

MĀCEKLĪBAS VIDE

Papildmateriālos ir paplašināta šī paragrāfa versija ar nosaukumu “Veselīga māceklības vide”. Tā sniegs detalizētāku ieskatu. Šajā, īsākajā, definīcijā es izceļu 3 pamatprioritātes, kuras ir visa centrā. Tās ir vērstas uz piedzīvojumu, attiecībām un misionālu dzīvi.

- **Dzīve kopā.** Tā raksturo dzīvi kristiešu starpā, kas ir pastāvīga, mērķtiecīga un atklāta. Ikdienas dzīve ir tā vieta, kurā to var piedzīvot. Mēs esam iesaistīti viens otra ikdienā un kopīgi piedzīvojam gan kāpumus, gan kritumus, labos un sliktos brīžus, priecīgos un grūtos mirkļus.
- **Dzīve kopienā.** Tāpat kā “ir nepieciešama cilts, lai izaudzinātu bērnu”, “ir nepieciešama kopiena, lai izaudzinātu nobriedušu mācekli”. Augstākminētā tuvā, mērķtiecīgā dzīve vislabāk tiek izdzīvota lielākā grupā, kurā ir cilvēki ar dažādiem dzīvesstāstiem, dāvanām, personībām, finansiālajiem stāvokļiem un etniskajām piederībām. Mums visiem ir regulāri jābūt no mums atšķirīgu cilvēku ietekmētiem un veidoti.
- **Misionāla dzīve.** Liela daļa no mūsu izaugsmes un mācīšanās var būt saistīta ar to, ka dzīvojam dzīvi kopā ar pazudušiem un salauztiem cilvēkiem, kuri ir tālu no Dieva. Kad esam attiecībās, kuras no mums prasa būt pacietīgiem, laipniem, līdzjūtīgiem, devīgiem un mīlošiem, mūsu sirdis un prāti tiek

pārveidoti. Mēs kļūstam līdzīgāki Jēzum un biežāk esam par dziedināšanu cilvēkiem ap mums.

KĀ MĒS DZĪVOJAM

Saraksta augšgalā esošās 4 jomas raksturo aktivitātes un lietas, kas aizņem lielāko daļu mūsu dzīves, – darbs, ēdiens, atpūta/izklaide, svinības. Katrā no šīm jomām mums ir jāuzdod jautājums, kā mēs varam tās pārvaldīt, paturot prātā mācekļības, misijas un Valstības mērķus. Ja viss, kas mums pieder, ir dāvana no Dieva, tad visam, ko darām, būtu jākalpo Viņa pagodināšanai.

- **Darbs** iekļauj gan to, ko darām kā profesionāļi, gan tās lietas, kas ir jāpaveic mājās, un arī to, ko darām citu labā. Tas nozīmē rūpēties par automobiļiem, mēbelēm, tehniku, kompjūteriem un citām lietām, kas mums pieder. Tas nozīmē sagādāt pārtiku savai ģimenei un veikt tādus ikdienas darbus kā iepirkšanās, tīrīšana un ēdiena gatavošana mūsu laulātajam draugam un bērniem. Tas nozīmē arī palīdzēt citiem veikt līdzīgus pienākumus – auto savešanu kārtībā, mājokļa labiekārtošanu, tīrīšanu, krāsošanu vai mantu pārvešanu. Tas var arī nozīmēt palīdzēšanu dārza darbos vai zāles pļaušanu. Ir daudz dažādu veidu, kā mēs varam kalpot cilvēkiem, tādējādi kalpojot un svētījot viņus.
- **Ēšana** sevī iekļauj to laiku, kas pavadīts ēdiena gatavošanā, patērēšanā un uzkopšanā pēc maltītes. Tā var būt ēdiena baudīšana vai arī mūsu ķermeņa vajadzības pēc uztura apmierināšana. Bieži vien mēs ēdam mājās, citreiz – ārpus tām. Dažreiz mēs ēdam ar pāris cilvēkiem, citās reizēs tā var būt lielāka cilvēku grupa.
- **Atpūta/izklaide** ir tās lietas, ko mēs darām, lai atjaunotu mūsu prātu un ķermeņa spēku. Tas nozīmē dot atpūtu prātam no dažādām aktivitātēm un/vai darba, sportojot vai nodarbojoties ar saviem iemīļotajiem hobijiem. Šīs lietas parasti aizpilda mūsu laiku pēc darba, brīvdienās, nedēļās nogalēs un atvaļinājumos.
- **Svinības** iekļauj visus tos veidus, kuros mēs pagodinām un svētījām cilvēkus, kuri svin dzimšanas dienas, jubilejas, bērna piedzimšanu, paaugstinājumu darbā, izlaidumu utt. Svinības iekļauj arī svētku dienas, kultūras pasākumus, kas saistīti ar mūziku, sportu un izklaidi, un ikvienu citu notikumu, uz kuru cilvēki sanāk kopā.
- Šajā pastāvīgajā ikdienas dzīves ritmā mums jāturpina uzdot sev jautājumu – kā es varu to darīt mērķtiecīgi. Mērķtiecīgi mīlēt cilvēkus, kuri ir iesaistīti šajos notikumos kopā ar mums.

- **Stāsts.** Mīlestības pamatā ir jābūt patiesai vēlmei izzināt cilvēku stāstus. Vairākas reizes dienā mums ir iespēja mīlēt cilvēkus, ar interesi ieklausoties viņos un uzdotot labus jautājumus par viņu dzīvi.
- **Klausīšanās.** Lai izzinātu cilvēku stāstus, mums jāklūst par labiem klausītājiem un jāsadzird, ko viņi patiesībā saka. Mums ne tikai jāpiefiksē stāsta detaļas, bet arī jāsadzird dziļāka jēga un motivācija, kas stāv aiz tā, ko viņi saka. Ja mēs spēsim to darīt, mums būs iespēja arvien vairāk izzināt viņu stāstus caur papildu jautājumiem un sarunām, kā arī pamanīt tos veidus, kā mēs varam viņiem kalpot taustāmos veidos.
- **Svētīt.** Šeit jāmeklē praktiski veidi, kā mums BŪT par Labo vēsti cilvēkiem, reaģējot uz to, ko esam dzirdējuši viņu stāstā. Tas var notikt dažādos veidos, piemēram, veltījot savu laiku, prasmes, resursus un draudzību.

KĀ MĒS PASLUDINĀM JĒZU

Šis ir turpinājums iepriekšējai sadaļai, kurā mēs pieaugam strādāšanā, ēšanā, atpūtā/izklaidē un svinēšanā, darot to mērķtiecīgi. Mēs cenšamies darīt šīs lietas, pieaugot savā prasmē iedziļināties cilvēku stāstos, klausoties viņos un svētījot tos. Cilvēku stāsti mums arvien atklāj, kā mēs varam BŪT Labā vēsts viņiem. Praktizējot šo ikdienas ritmu, mēs vienkāršā veidā uzzināsim cilvēku stāstus arvien labāk, un tas dos mums iespēju izstāstīt arī savu stāstu arvien padziļinātāk. Tas palīdzēs veidot arvien lielāku uzticību un atklātību. Tā rezultātā mēs arvien vairāk spēsim sasaistīt viņu stāstus ar Dieva stāstu, un tas dos iespējas pasludināt Jēzu kā galveno stāsta Varoni un Jēgu.

Šo procesu var turpināt ilgtermiņā, līdz cilvēks izdara izvēli sekot Jēzum un kļūst par Kristus mācekli vai arī līdz brīdim, kad būs izstāstījuši visu, ko paši zinām. Šobrīd mēs turpinām lūgt, svētīt taustāmos veidos ikreiz, kad mums rodas tāda izdevība, un turpinām izzināt viņu stāstus ilgtermiņā. Attiecību veidošana ilgtermiņā palīdzēs iesaistītajām pusēm kļūt no paziņām par uzticamiem draugiem un, cerams, nākotnē par Kristus mācekļiem.

(Vairāk informācijas par šo procesu var atrast materiālā "Jēgpilnas, uz Evaņģēliju vērstas sarunas".)

